

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **B.S., a.s.**, S., B., IČO: X., zast. JUDr. Ľ.H., advokátom so sídlom V. proti žalovanému: **JUDr. B.V.**, K., P., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu A., s.r.o., IČO: X., B., T., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2007, č.k. 6Cbi 163/2006-77, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2007, č.k. 6Cbi 163/2006-77, sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27.septembra 2007, č.k. 6Cbi 163/2006-77, žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a priznal štátu voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 534,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou podanou na súde 23. augusta 2006 žiadal, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 1 707 753,72,-- Sk je po práve.

Žalobca si prihlásil do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pohľadávku vo výške 8 415 254,90,-- Sk prihláškou z 27. júna 2006 ako pohľadávku I. triedy. Správkyňa konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní pohľadávku vo výške 1 705 753,32,-- Sk poprela a uznala v časti 6 709 501,18,-- Sk. Popretá časť pohľadávky predstavuje zostatok vo výške 2 924,-- Sk, f. č. 2051073145 z 12.10.2005, znejúcej na sumu 24 276,-- Sk, ako aj vyčíslené úroky z omeškania zo zostatku vo výške 155,17,-- Sk, čiastky 1 225 821,-- Sk, fakturovanej f. č. 2051087341 a vyčíslené úroky z omeškania z tejto faktúry vo výške 47 152,13,-- Sk.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uznal pohľadávku z f. č. 2051073145 vo výške 2 924,-- Sk a úroky z nej. Pohľadávka z f. č. 2051087341 zanikla v dôsledku dobropísania dobropisom č. 2051090917 z 29. novembra 2005 žalobcu, znejúcim na 1 220 285,50,-- Sk, keďže tovar bol žalobcovi vrátený bezodkladne, pričom však ani dobropis nezohľadňoval to, že bol vrátený všetok dodaný tovar.

Žalobca zobral žalobu v časti o určenie pravosti pohľadávky vo výške 17 307,30,-- Sk späť z dôvodu duplicitne uplatnených úrokov z omeškania.

Prvostupňový súd konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3K 190/2005 dňa 24. apríla 2006 za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená žalovaná. Žalovaná na prieskumnom pojednávaní 12. júla 2006 poprela časť pohľadávky žalobcu vo výške 1 705 753,72,--Sk z dôvodu neevidencie f. č. 205 107 3145.

Žalobca bol prítomný na prieskumnom pojednávaní 12. júla 2006, pričom súd upovedomil žalobcu z 20. júla 2006 o výsledku prieskumného pojednávania. Upovedomenie mu bolo doručené 27. júla 2006.

Žalobca podal žalobu na súde 23. augusta 2006, lehota stanovená súdom na prieskumnom pojednávaní 12.7.2006 bola 31 dní. Teda žalobca podal žalobu po uplynutí 31 dňovej lehoty a na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že bol znova písomne upovedomený o výsledku prieskumného pojednávania a možnosti podať žalobu.

Prvostupňový súd o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol samostatným uznesením.

Súd prvého stupňa žalobu ako oneskorene podanú zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke ich náhradu nepriznal, keďže mu trovy konania nevznikli.

Prvostupňový súd zaviazal žalobcu na trovy konania podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p. vo výške 534,-- Sk na účet Krajského súdu v Bratislave.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Na prieskumnom pojednávaní 12. júla 2006 na Krajskom súde v Bratislave súd oznámil prítomným, bez toho, aby o tom rozhodol uznesením, lehotu na podanie určovacej žaloby v lehote 31 dní.

V rámci lehoty uvedenej na prieskumnom pojednávaní 12. júla 2006 súd upovedomil veriteľa prostredníctvom jeho právneho zástupcu, a to upovedomením z 20. júla 2006, ktoré bolo právnemu zástupcovi veriteľa doručené 27. júla 2006. V tomto upovedomení okrem dôvodu popretia pohľadávky SKP súd určil novú lehotu na uplatnenie si popretého nároku určovacou žalobou proti SKP, a to v lehote 31 dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia.

Odvolateľ má za to, že Krajský súd v Bratislave upovedomením veriteľa z 20. júla 2006 oznámil žalobcovi novú lehotu na podanie určovacej žaloby, ktorá mala začať plynúť od doručenia upovedomenia spolu s novým poučením i presne špecifikovanými dôvodmi popretia pohľadávky SKP. V tejto lehote určenej súdom podľa § 23 ods. 2 ZKV žalobca svoj nárok aj uplatnil.

Preto súd prvého stupňa pochybil, keď na novú lehotu určenú konkurzným súdom neprihliadol. Žalobca sa spravoval novou lehotou stanovenou súdom z 20. júla 2006.

Preto nemôže byť na škodu účastníkovi konania, ak sa spravoval oznámením súdu, v ktorom mu tento určil novú lehotu na uplatnenie si nároku a náležite ho i poučil.

Určenie novej lehoty bolo doručené žalobcovi v čase, keď ešte mohol podať žalobu v lehote určenej na prieskumnom pojednávaní, čím súd uviedol účastníka konania do omylu.

Žalovaná sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V konaní na prvom stupni nebolo medzi účastníkmi sporné, že na majetok dlžníka A., s.r.o. T. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 24. apríla 2006 vyhlásený konkurz pod sp.zn. 3K 190/2005.

Rovnako nebolo sporné, že žalobca si prihlásil do tohto konkurzu svoju pohľadávku vo výške 8 415 254,90,-- Sk prihláškou z 27. júna 2006 a že SKP - žalovaná na prieskumnom pojednávaní konanom 12. júla 2006 poprela časť prihlásenej pohľadávky vo výške 1 707 753,72,-- Sk.

Tieto skutočnosti žalobca nespochybnil ani vo svojom odvolaní. Rovnako nespochybnil skutočnosť, že žalobca sa zúčastnil prieskumného pojednávania 12. júla 2006.

Podľa ust. § 23 ods. 2 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné, čo sa týka právneho dôvodu, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli.

Lehota podľa § 23 ods. 2 ZKV nesmie byť kratšia ako jeden mesiac. Pri zmeškaní lehoty podľa ods. 2 nemožno na také pohľadávky prihliadať (§ 23 ods. 5 ZKV).

Teda ust. § 23 ods. 2 ZKV stanovuje postup, ktorým sa konkurzní veritelia môžu domáhať zmeny vo výsledku preskúmania popretej pohľadávky, a to podaním incidenčnej žaloby v súdom stanovenej lehote proti všetkým, ktorí pohľadávku na prieskumnom pojednávaní popreli, t.j. správcovi konkurznej podstaty, resp. konkurzným veriteľom.

Žalobca v odvolaní nespochybnil, že na prieskumnom pojednávaní 12. júla 2006 bol poučený súdom v zmysle ust. § 23 ods. 3 ZKV v lehote 31 dní.

Sporným zostalo tvrdenie žalobcu, že súd prvého stupňa lehotu na podanie incidenčných žalôb na prieskumnom pojednávaní neurčil uznesením.

Zákon č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov o konkurze a vyrovnaní nestanovuje povinnosť súdu, aby stanovil lehotu na podanie incidenčných žalôb uznesením, a preto odvolací súd túto námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

Rovnako za nedôvodné považoval tvrdenie žalobcu, že zaslaním upovedomenia súdu z 20. júla 2006 mu bola daná nová lehota na podanie incidenčnej žaloby.

Zákon o konkurze a vyrovnaní ukladá v ust. § 23 ZKV súdu, aby určil lehotu tým konkurzným veriteľom, ktorých pohľadávky zostali sporné z dôvodu ich popretia správcom, resp. konkurzných veriteľov na prieskumnom pojednávaní. Tento zákon však neumožňuje súdu, aby určenú lehotu na podanie incidenčných žalôb predĺžil a ani, aby stanovil novú lehotu.

Takýto postup, t.j. predĺženie lehoty, resp. stanovenie novej lehoty na podanie incidenčných žalôb, by bol v rozpore s ust. § 23 ods. 5 písm. a), ako aj písm. b) a c) ZKV. Stanovenie lehoty k podaniu incidenčnej žaloby totiž ukončuje lehotu, v ktorej možno takúto žalobu účinne podať.

Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 23 ods. 6 ZKV, podľa ktorého súd upovedomuje len tých konkurzných veriteľov pohľadávok sporných, ktorí neboli na prieskumnom pojednávaní prítomní, čo sa teda nemôže vzťahovať na žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. podľa úspechu účastníkov v konaní. Úspešnému účastníkovi, t.j. žalovanej, trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. januára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.